

15 decembrie 2025**or. Căușeni**

Judecătoria Căușeni (sediul central)

Instanța de judecată, având în componența sa

Președintele ședinței, judecătorul

Grefier

Cu participarea:

Avocatului

Petiționarei

În lipsa agentului constatat Nastas Elena, care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa

NEGRU Nicolae

SAREV Mihaela

Gorban Nicoleta

Țîbîrna Olesea

a examinat în ședință de judecată publică, cauza contravențională la contestația depusă de petiționara Țîbîrna Olesea împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 110996 din 04.07.2025 și a deciziei de sancționare emise în privința lui Țîbîrna Olesea, în baza art.47¹ alin.(1) Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei în instanța de judecată:
din 17.11.2025 până la 15.12.2025.

Procedura de citare a părților a fost legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța

A CONSTATAT:

1. La data de 13.11.2025, petiționara Țîbîrna Olesea a depus o contestație, în ordinea art.448 Cod contravențional, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 110996 din 04.07.2025 și a deciziei de sancționare emise în privința sa, în baza art.47¹ alin.(1) Cod contravențional, solicitând admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare și încetarea procesului contravențional, pe motivul nulității procesului-verbal, dar și lipsei faptei contravenției.

Totodată, petiționara Țîbîrna Olesea a invocat că nu a fost citată de către agentul constatat pentru a fi audiată în cadrul procedurii contravenționale, fapt ce reprezintă o încălcare directă a dispozițiilor Codului contravențional privind asigurarea dreptului

persoanei la apărare. Procesul-verbal a fost întocmit în lipsa sa, fără a-i fi explicate drepturile și obligațiile prevăzute de art.443 din Codul contravențional.

Menționează că întocmirea procesului-verbal în absența, fără minimul de diligență privind citarea legală a persoanei, reprezintă o încălcare procedurală gravă, care afectează însăși valabilitatea actului constatator. Este unanim recunoscut în jurisprudență și în practica instanțelor din Republica Moldova că un proces-verbal întocmit fără respectarea drepturilor procesuale ale contravenientului devine un act de procedură viciat, care nu poate produce efecte juridice.

Totodată, subliniază că nu a fost informată despre adoptarea deciziei agentului constatator, iar despre existența acesteia a luat cunoștință abia la data de 05.11.2025, prin remiterea întâmplătoare a copiei documentului.

În aceste circumstanțe, consideră că omisiunea contestării deciziei în termenul legal nu-i este imputabilă, fiind determinată exclusiv de neîndeplinirea obligațiilor de procedură de către organul constatator.

Prin urmare, în temeiul art.448 alin.(2) Cod contravențional, având în vedere că: nu a fost citată; nu am participat la examinarea cauzei; nu a avut posibilitatea reală de a-și exercita drepturile procesuale; că a aflat despre existența deciziei doar la data de 05.11.2025, consideră necesară și justificată repunerea sa în termenul de contestare, întrucât, întârzierea se datorează unor motive temeinice și obiective, neimputabile acesteia.

De asemenea, petiționara a invocat că agentul constatator nu a asigurat dreptul său la apărare, dreptul de a cunoaște drepturile și obligațiile sale, dreptul de a obiecta etc. Consideră că agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu grave erori. Nu sunt prezenți indici calificativi ale elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art.47¹ alin.(1) cod contravențional.

Respectiv, în opinia petiționarei, agentul constatator eronat a interpretat și încadrat juridic acțiunile sale, procesul-verbal este întocmit eronat, iar fapta contravenției nu este clară, scrisă neciteț, nu a existat nicio acțiune de pretindere și primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal și decizia de sancționare nu au nicio legătură cauzală cu norma materială invocată și sancțiunea contravențională aplicată. Astfel, este grav încălcat principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăția persoanei, prin aplicarea sancțiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere și întrunire și întrunire, păstrarea acestei sancțiuni va însemna un grav abuz și o iminentă condamnare a țării dc către CtEDO.

Se mai menționează că a fost sancționată potrivit deciziei agentului constatatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o, ceea ce constituie temei de încetare a procesului contravențional constituie inexistența faptului contravenției.

Se mai invocă faptul că, analizând conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție, prin prisma prevederilor art.443 alin.(1) lit. d) Cod contravențional, se reține că agentul constatatator la întocmirea actului nominalizat nu a indicat data, adică luna, anul ziua comiterii contravenției sau perioada săvârșirii faptei.

Se mai afirmă că decizia emisă la caz este afectată de aceleași omisiuni, deoarece aceasta se bazează pe procesul-verbal care conține lipsuri de procedură, dacă procesul-verbal este viciat, sancțiunea aplicată riscă să fie anulată. Într-o altă ordine de idei este important de a specifica și faptul că lipsa datei exacte (luna, anul, ora) sau a perioadei în care a fost săvârșită contravenția reprezintă o încălcare semnificativă a cerințelor de formă ale procesului-verbal și aceste date ar fi esențiale pentru stabilirea prescripției răspunderii contravenționale, clarificării contextului faptei pentru a permite exercitarea dreptului la apărare de către contravenient etc.

Se mai susține că, odată ce legea contravențională, în mod exhaustiv, prevede consemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a datei săvârșirii faptei, agentul constatatator care a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în mod evident nu a ținut cont de rigorile procesuale ce urmează a fi tratate cu titlu de condiție a valabilității procesului verbal cu privire la contravenție, or, analizând actul de sancționare a petiționarului raportat la actul de constatare, prin prisma art.443 Cod contravențional, se atestă că la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție s-au admis derogări de la prevederile art.443 alin.(1) lit. d) Cod contravențional, circumstanță care urmează a fi apreciată de către instanța de judecată în strictă conformitate cu dispoziția art.445 alin.(1) Cod contravențional, deoarece afectează în mod direct fondul cauzei și încălcă celui urmărit contravențional dreptul la o apărare și un proces echitabil, situație care nu poate fi înlăturată de către instanța de judecată.

Se mai invocă faptul că, la caz, contestatoarea folosindu-se de dreptul său a contestat procesul-verbal cu privire la contravenție exprimându-și dezacordul cu acesta, circumstanțele stabilite mai sus direct încălcă drepturile contestatarei la dreptul de a cunoaște esența învinuirii care i se aduce din partea statului și aceste circumstanțe instanța de judecată le reține prin prisma sancțiunii nulității procesului-verbal cu privire la contravenție tangențiale fiind rigorile art.445 alin.(1) Cod contravențional, or, încălcările art.443 alin.(1) lit. d) Cod contravențional la caz impun nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție.

Petiționara mai susține că aceste omisiuni ridică dubii referitoare la respectarea la speță a prevederilor art.425 și 442 alin.(1) Cod contravențional, ori în situația respectivă

este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul verbal contravențional. Menționez că omisiunea enunțată de rând cu celelalte enunțate, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată.

Din motivele expuse în contestație, deoarece în speță procesul-verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, dar și în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravenționale și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, petiționara ajunge la concluzia că procesul contravențional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia și anulată decizia de sancționare din motiv că nu este întrunită fapta contravenției stabilită la art.47¹ alin.(1) Cod contravențional.

2. Suplimentar, în ședința de judecată, reprezentantul petiționarei, avocatul Gorban Nicoleta a depus un supliment la contestația inițială, indicând că din descrierea faptei contravenționale nu se rețin aspecte privind pretinderea, acceptarea sau primirea, care ar rezulta coruperea electorală pasivă, or, agentul constatatator nu a indicat cum, în ce circumstanțe, prin ce acțiuni, a stabilit că petiționara ar fi comis contravenția imputată.

Se mai menționează că în cauză este conținutul sms care invocă agentul constatatator că au fost recepționate de petiționară, totodată, apare întrebarea, cum a descifrat agentul constatatator conținutul acestor mesaje, cum a stabilit că merge vorba despre mijloace bănești, cum a stabilit pentru ce erau destinați mijloacele bănești, întrebări la care agentul constatatator nu a oferit răspunsuri Mai mult ca atât, cum au fost administrate și anexate la dosarul pornit în privința petiționarei, niște probe din alt dosar penal. Nu se regăsește nici o ordonanță de ridicare și anexare a probelor, de cercetare a acestora etc. Ori, codul contravențional la art.425 alin.(2) menționează expres care probe sunt admisibile și cum acestea se administrează.

Mai consideră că, fapta nu a fost individualizată. în afară de încheierile judecătorului de instrucție și mandate judecătorești, nu au fost administrate alte probe care să individualizeze fapta. Mai consideră că, fapta incriminată petiționarei este bazată doar pe niște remarci vagi ale agentului constatatator.

Se mai menționează că, analizând procesul-verbal ce face obiectul prezentei cauze, sub aspectul legalității acestuia, se constată că, acesta nu cuprinde descrierea exactă a faptei contravenționale pe care ar fi săvârșit-o petiționara.

Potrivit descrierii faptei contravenționale, ultimul ar fi pretins și acceptat surse bănești în scopul exercitării sau a-l neexercitării dreptului electoral în cadrul alegerilor. În planul încadrării juridico-contravenționale, însă, agentul constatatator nu a demonstrat că

petiționara ar fi pretins careva mijloacele bănești destinate anume pentru determinarea acestuia să își exercite sau să nu își exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor.

Se mai atrage atenția asupra faptului că o cerință obligatorie, care reiese implicit din dispoziția alin.(1) art.47¹ Cod contravențional, este ca banii, bunurile, serviciile ori alte foloase să nu i se cuvină alegătorului. Se are în vedere că banii, bunurile, serviciile ori alte foloase, oferite sau date alegătorului, nu-i sunt legal datorate acestuia, în calitate de alegător. În alți termeni, este necesar ca, reieșind din reglementările normative în vigoare, alegătorul să nu fie îndreptățit a accepta sau primi asemenea foloase. Așadar, pentru a fi stabilit că o persoana a comis a faptă contravențională, este necesar ca fapt sa conțină elementele constitutive ale contravenției incriminate.

Se mai afirmă că scopul contravenției de corupere a alegătorilor al faptei prejudiciabile prevăzută la art.47¹ alin.(1) Cod contravențional este un scop special. Se are în vedere scopul determinării alegătorului sau susținătorului să își exercite sau să nu își exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al celor regionale. În prezența oricărui alt scop, fapta nu va putea fi calificată în baza art.47¹ Cod contravențional. Accentuăm că scopul menționat trebuie să fie urmărit de contravenient încă de la momentul realizării laturii obiective și nu ulterior oferirii sau dării mijloacelor bănești.

În cazul de față, consideră că agentul constatat nu a demonstrat că petiționara urma să-și asume vreun angajament ce ține de drepturile lui electorale sau că ar fi primit careva remunerați în acest scop. În raport cu acțiunile/inacțiunile petiționarei nu există obiectul material sau imaterial al infracțiunii de corupere a alegătorilor, pe care legiuitorul l-a desemnat prin sintagma „bunuri, servicii, privilegii sau avantaje”.

La caz, constată că probatoriul administrat în cauza contravențională atestă că nu s-a confirmat săvârșirea de către petiționară a faptei de corupere electorală pasivă. Coruperea electorală pasivă este o contravenție materială și se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Prin urmare, reieșind din materialul contravențional examinat, constată că nu au fost acumulate probe care ar indica asupra faptului că petiționara ar fi pretins sau primit bunuri, servicii, privilegii sau avantaje în scopul determinării alegătorului..., fapt care impune instanța de judecată să înceteze procesul contravențional în privința acestuia.

Se mai invocă faptul că, procesul-verbal cu privire la contravenție urmează a fi declarat nul, inclusiv și din motivul că nu a fost constatat timpul săvârșirii contravenției. În speță, agentul constator incriminează contravenientului că, acesta ar fi primit careva mesaje la numărul de telefon care conțineau sume de bani, mesaje parvenite la numărul său de telefon, iar conținutul acestora nu este cunoscut de agentul constator.

Mai consideră că, din conținutul tuturor înscrisurilor anexate la cauza contravențională nu este dovedit faptul că, mesajele parvenite pe numărul de telefon al petiționarei, conțin textul despre careva sume de bani. În foaia intitulată „extras din fișier” este indicat doar mențiunea despre sms-uri de intrare, fără a fi indicat exact conținutul mesajului.

Respectiv, circumstanțele date, nu pot fi reținute ca o perioadă exactă a comiterii contravenției incriminate, or, invocarea că mesajele primite ar constitui momentul comiterii contravenției incriminate, în situația în care nu este cunoscut conținutul lor, nu poate fi reținut ca timpul săvârșirii contravenției.

Un alt temei de admitere a contestației și anulare a procesului-verbal cu privire la contravenție este faptul că, actele anexate la materialele cauzei, care ar fi fost obținute în cauza penală nr.2023970322 nu pot fi acceptate ca probe în cauza contravențională examinată, deoarece sunt date neadmise ca probe și nu există o autorizare conform prevederilor art.136 alin.(7) Cod de procedură penală pentru folosirea lor în cauza contravențională RAP01 486024 sau nr.202528000021.

3. În ședința de judecată, petiționara Țîbîrna Olesea a susținut contestația depusă și a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat. Suplimentar, a comunicat că a aflat despre existența procesului-verbal de la executorul judecătoresc la data de 05.11.2025, întrucât acesta a fost întocmit în lipsa sa și nu a cunoscut despre acest act emis de agentul constator.

4. Avocatul Gorban Nicoleta, în ședința de judecată a susținut contestația inițială și contestația suplimentară pe temeiurile de fapt și de drept invocate în acestea și a solicitat admiterea lor în sensul formulat. Suplimentar, a explicat că cererea de repunere în termen este un întemeiată și a solicitat repunerea în termen a contestației.

5. Agentul constator Nastas Elena, fiind legal citat despre data, ora și locul desfășurării procesului, nu s-a prezentat, depunând o cerere de examinare în lipsă, prin urmare, conducându-se de prevederile art.455 alin.(2) Cod contravențional, instanța a dispus judecarea cauzei în lipsa acesteia.

6. Examinând materialele procesului contravențional cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea de repunere în termen a contestației este neîntemeiată și, respectiv, contestația depusă de Țîbîrna Olesea este tardivă, fiind depusă cu omiterea termenului de contestare.

7. În conformitate cu art.2 Cod contravențional, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

8. Conform art.374 alin.(3) Cod contravențional, procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

9. Art.375 alin.(1) - (3) Cod contravențional statuează că, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

10. Potrivit art.440 alin.(1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

11. Totodată, în temeiul art.442 alin.(1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. Însă, legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții: a constatărilor personale a agentului constatatator și a probelor acumulate.

12. În conformitate cu prevederile art.458 alin.(1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

13. Conform art.448 alin.(1) Cod contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447¹ alin.(8).

14. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că, în cazul omiterii termenului prevăzut la alin.(1) din motive întemeiate, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana față de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanța de judecată competentă să examineze contestația.

15. În fapt, s-a stabilit că la data de 04.07.2025, agentul constatatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Căușeni, Nastas Elena, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 110996, potrivit căruia, Țîbîrna Olesea a acceptat și a primit mijloace financiare care nu i se cuvin, prin transfer bancar prin aplicația PSB Bank în scopul determinării de a-și exercita dreptul electoral în cadrul scrutinului electoral și Referendumul republican constituțional din toamna anului 2024.

16. Astfel, prin decizia agentului constatatator, Țîbîrna Olesea a fost sancționată cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25 000 lei.

17. În speță, instanța reține că procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 110996 din 04.07.2025, a fost întocmit în lipsa făptuitoarei Țîbîrna Olesea, care a fost legal citată de agentul constatatator pentru a fi audiată pe cauza dată. Totodată, instanța mai atestă că copia procesului-verbal a fost expediată în adresa făptuitoarei în aceeași zi, însă, plicul poștal împreună cu avizul de recepție a fost restituit organului de poliție cu mențiunea „*refuzat*”.

18. Referitor la argumentul petiționarei, care a negat faptul că ar fi refuzat recepționarea plicului poștal, instanța îl consideră pur declarativ, întrucât materialele cauzei atestă contrariul.

19. Respectiv, în cazul dat, instanța explică faptul că termenul de contestare al deciziei de sancționare urmează a fi calculat de la data aducerii la cunoștință a acesteia, atât timp cât a fost întocmită cu citarea legală a contravenientei, care în mod deliberat și conștient a refuzat recepționarea copiei procesului-verbal, prin urmare, termenul de contestare începând să curgă de la data refuzării scrisorii (16.07.2025), adică de la data în care acesta ar fi trebuit și ar fi putut afla despre decizia de sancționare.

20. Totodată, instanța reține că petiționara Țîbîrna Olesea a solicitat repunerea în termenul de înaintare a contestației, invocând faptul că a aflat despre decizia de sancționare de la executorul judecătoresc la data de 05.11.2025, fapt care nu corespunde realității, or, din cele stabilite și descrise supra de instanță, dânsa a refuzat anterior recepționarea copiei deciziei de sancționare, circumstanță care demonstrează rea-credința acesteia

21. Respectiv, instanța de judecată denotă că prin cererea depusă, petiționara nu a invocat argumente plauzibile pentru repunerea sa în termen, or, nu a prezentat probe corespunzătoare pentru cele indicate în cerere, astfel că, Țîbîrna Olesea a depus contestația peste termenul de 15 zile, prevăzut de art.448 alin.(1) Cod contravențional.

22. Instanța notează că, în cazul omiterii termenului prevăzut la alin.(1) al art.448 Cod contravențional din motive întemeiate, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana față de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanța de judecată competentă să examineze contestația, circumstanțe care nu se regăsesc în prezenta speță.

23. Prin urmare, instanța de judecată mai punctează că în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. Această prevedere legală are caracter de garanție procesuală, egală pentru toate părțile participante în proces, fiind impusă obligația îndeplinirii în termen a actelor procedurale, sub sancțiunea decăderii din acest drept procesual.

24. Totodată, se relevă că termenul de contestare este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită exhaustiv prin lege. Termenul respectiv este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului, acesta urmează a fi respins ca declarat peste termen, cu excepția când întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, însă, la caz, această din urmă premisă nu s-a confirmat.

25. Respectiv, se conchide că contestația depusă nu se încadrează în termenul legal, fiind depusă tardiv și că motive întemeiate ce au determinat omiterea termenului de atac nu se constată, iar repunerea contestației în termen, în speță, ar echivala cu avantajarea unei părți în defavoarea alteia, prin extinderea termenului legal de prescripție și revizuirea hotărârilor judecătorești, ceea ce în accepțiunea CtEDO (hotărârea Ghirea versus Republica Moldova) urmează a fi interpretat ca încălcare a principiilor securității juridice cât și a egalității armelor, ceea ce duce la violarea art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului – dreptul la un proces echitabil, care urmează a fi respectat cu referință la partea acuzării și a apărării, fără discriminare.

26. În același context, se menționează că, potrivit practicii CtEDO (hotărârea Ponomaryov versus Ucraina) părțile au obligația de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință și că instanțele interne ar trebui să verifice dacă motivele de repunere în termen ar putea justifica o ingerință în principiul autorității de lucru judecat, deci, partea era obligată să întreprindă măsuri în vederea contestării în termen a deciziei agentului constator, cu a cărei soluții nu este de acord, iar neexercitarea obligației nu poate fi interpretată în favoarea făptuitorului.

27. În aceste circumstanțe, instanța de judecată nu se va expune asupra motivelor invocate în contestație, ori, instanța nici nu purcede la examinarea fondului cauzei în contextul adoptării soluției de respingere a contestației ca depusă peste termen sau inadmisibilă și nu implică o verificare a actului contestat, întrucât, instanța nu poate proceda la o verificare de fapt și de drept a acestuia decât în cadrul unei căi de atac exercitată în mod legal.

28. Astfel, ținând cont de faptul că cererea de repunere în termen este neîntemeiată, se conchide că petiționara Țîbîrna Olesea nemotivat a omis termenul pentru declararea contestației împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 110996 din 04.07.2025 și a deciziei de sancționare emise în privința sa, în baza art.47¹ alin.(1) Cod contravențional și din aceste motive contestația se respinge ca fiind tardivă.

29. În conformitate cu prevederile art.art.395 alin.(1) pct.2), 448, 458, 460 și 462 Cod contravențional, instanța de judecată

HOTĂRĂȘTE:

Cererea depusă de petiționara Țîbîrna Olesea privind repunerea în termen a contestației, se respinge.

Contestația depusă de Țîbîrna Olesea împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 110996 din 04.07.2025 și a deciziei de sancționare emise în privința sa, în baza art.47¹ alin.(1) Cod contravențional, se respinge ca fiind depusă cu omiterea termenului de contestare.

La data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, materialele cauzei contravenționale în original se vor substitui prin copie, iar originalele acestora se vor restitui Inspectoratului de Poliție Căușeni, pentru a pune în executare decizia cu privire la contravenție.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Căușeni.

Președintele ședinței,

Dosarul nr.5r-647/2025

4-25161098-18-5r-17112025

**Judecător
Nicolae**

Negru